

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Viešpaties Artumo vedami. 1 dalis

John Fenn, 2009 m. birželio mėn. 27 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Mano geras bičiulis atsiuntė savo draugo parašytą straipsnį, kuriame apibūdinami įvairūs dabartinių bažnyčių tipai. Larry Keefauver, vyresnysis žurnalo „Ministries Today“ leidėjo patarėjas, čia pateikia išvadą, kad mums reikia Viešpaties Artumo (Viešpaties Buvimo) vedamų bažnyčių, būtent tai mes ir siekiame daryti mūsų namų tarpusavio santykiais paremtų bažnyčių tinkle. Aš išvardinsiu 4 bažnyčių tipus su savo komentarais. Taip pat noriu pasidalinti mintimis, kaip patirti Dievo Artumą, kaip „būti Dvasioje“, ir mažų mažiausiai, kas tinka ir veikia man asmeniškai.

Jis išvardino šituos bažnyčių tipus

- 1) Bažnyčia vedama praeities. Ji visada prisimena, kas svarbaus vyko praeityje, savo istoriją, palikimą tikėdamasi, kad Dievas ir vėl taip judės!
- 2) Politikos (vert. strategijos) vedama bažnyčia. Ši bažnyčia turi pavyzdį, modelį ir juo seka, laikosi įkūrėjo arba denominacijos kurso, ir ši strategija, dažnai yra svarbiau už žmones.
- 3) Asmenybės arba pastoriaus vedama bažnyčia. Dažnai ji yra vedama labai stiprios asmenybės, perduoda bažnyčią šeimos nariams, arba artimiems kolegoms. Šis tipas labai panašus į šeimos verslą.
- 4) Tikslų vedama bažnyčia. Ši bažnyčia turi esminių vertybių sąrašą, išsirenka pagrindinį tikslą ir stato pagal tą tikslą. Jei programa neatitinka tikslo, ji nutraukiama.

Aš dar pridėčiau

- 5) Dovanų vedama bažnyčia. Šito tipo bažnyčia susitelkia, pavyzdžiui, būti „garbinimo centru“ arba „tarnauti šeimoms“, arba galbūt „Žodžio bažnyčia“, arba kokiu kitu pavadinimu. Jie visada tai iškelia į pirmą vietą ir tai yra jų stiprybė.
- 6) Kraštutinių vedama bažnyčia. Jie visada pirmi pasiruošę šokti ten, kur ir ką Dievas atrodo dabar daro, paprastai palieka vietas visokiems kūniškiems dalykams, pasireiškimams, jie dažnai ekstremaliai emocionalūs.
- 7) „Mes ne tokie kaip kiti“ – tokio lozungo vedama bažnyčia. Jie dažnai nukreipti į jaunimą, į žmones, kurie pripažįsta alternatyvų gyvenimo stilių, kitokio stiliaus šlovinimą kaip Integrity, Hillsong, chorai, arba 1960 metų TV evangelistų stilių.
- 8) Įvairios namų bažnyčios – kai kurios renkasi namuose, kitos renkasi kažkur kitur, ir gal būt pripažįsta 1-1 atsiskaitomybę, kai kurių gyvenimo centras Viešpaties vakarienė, ir t.t.
- 9) Draugiškų santykių siekėjai – viskas lengvai, jokio spaudimo, visi jaučiasi gerai.

Esu tikras, kad skaitytojas susidūrė su daugeliu šių tipų bažnyčių, bet aš šiandien noriu pasakyti, kad mums visiems reikia būti vedamiems Viešpaties Artumo, nesvarbu kokia forma. Ką aš turiu omenyje, sakdamas „Viešpaties Artumo vedami“? Tai reiškia, kad susirinkimas yra nukreiptas į tai, kas veda į Viešpaties Artumą.

Daugelis garbinimo mokyklų moko pradėti nuo linksmų „horizontaliai“ nukreiptų giesmių, kurios yra apie tai, ką Viešpats padarė dėl mūsų. Paprastai, JIS čia yra trečias asmuo. „Aš galiu prasiveržti pro kariuomenę... perlipiti sieną, pamynęs savo sielvartus, aš turiu džiaugsmą, džiaugsmą, džiaugsmą širdyje“ ir t.t. Viskas čia nukreipta į žemę ir būtent į „mane“.

Bet horizontalios giesmės mažai padeda priartėti prie Viešpaties. Po to dauguma garbinimo tarnavimų pakeičia kryptį - pasuka vertikalčiai – gieda giesmes Tėvui ar Jėzui pirmu asmeniu, ir kai žmonės iš tiesų ima jausti Viešpaties Artumą, lieka laiko tik kokioms 1-2 giesmėms, ir Dvasios plaukimas yra pertraukiamas kokio nors skelbimo.

Gera citata

Kitas draugas man prieš porą savaitių atsiuntė šią citatą:

„Pasakyta, kad Naujojo Testamento bažnyčioje visi buvo nustebinti (sužavėti), o dabar visi nori būti palinksminti“ (žodžių žaismas „amazed“ - nustebinti, sužavėti; „amused“ - linksmi, patenkinti) - Leonard Ravenhill

Daug žmonių galvoja, kad susirinkimas buvo pateptas, jeigu jie šiek tiek pasijuokė, šiek tiek pasimokė ir išėjo jausdamiesi tikrai gerai. Aš negaliu suskaičiuoti kiek kartų mačiau, kaip lyderis šluostėsi kaktą nosine arba po hip-hop garbinimo (hop – angliškai šokinėti), arba po klykiančio stiliaus pamokslavimo ir

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

paskelbdavo, kad susirinkime yra Dievo Artumas. Saldus, malonus, švelnus - man dar nereikia, kad tai patepimas. Man nepatinka klykiantys pamokslininkai ir nepatinka šlovinimas, kai lyderis sprendžia apie tave, pagal tai kaip tu aktyviai judėjai, šokinėjai. Gal kas nors gali jausti Viešpaties Artumą tokiuose tarnavimuose, bet apskritai, aš abejoju ar žmonės supranta, kad emocijos nereikia, jog tai patepimas.

Viešpaties Artumas taip pat gali būti patiriamas ir surandamas giliose studijose bei diskusijose apie Dievo Žodį. Vieną pačių artimiausių-intymiausių Viešpaties pergyvenimų, aš patyriau tuo metu, kai mes buvome susirinkę prie pusryčių stalo savo namų bažnyčioje, čia Tulsoje -Artumas ir meilė tarp žmonių valgio metu, diskusija, giesmė, viskas buvo pripildyta apčiuopiamo, juntamo Viešpaties Buvimo.

Vedami Viešpaties Artumo, ką tai reiškia?

Karalius Dovydas buvo vedamas Viešpaties Artumo. Aš manau, kad toks žmogaus gyvenimas yra ypatingai vertinamas Tėvo širdyje. Juo labiau, jog Jėzus sakė, kad Tėvas ieško tokių žmonių, kurie garbintų Jį Dvasioje/dvasioje ir tiesoje. Šis tikras garbinimas išiktųjų įveda į Viešpaties Artumą.

2 Karalių knygoje skaitome, kaip Dovydas atgabeno Sandoros Skrynią į miestą, patalpino palapinėje ir šlovino Viešpatį be jokių kunigų, varinio altoriaus, padėtinės duonos, smilkalų, menoros, ar dar kitų daiktų iš Mozės tabernakulio! Jis garbino daugiau Naujojo Testamento nei Senojo Testamento būdu, nes jis ieškojo Viešpaties Artumo, ir Viešpats ne tik leido tai daryti, bet ir apgynė jį.

Man Viešpaties Artumo vedamas susirinkimas reiškia, kad visi susirenka vienu tikslu - patirti Dievo Artumą. Štai kas motyvuoja visus dalyvius.

Aš visada mąstydavau, kodėl Naujasis Testamentas daug nepasakoja apie tai, kaip ankstyvoji bažnyčia susirinkdavo namuose, kaip atrodė tie susirinkimai. Iš tiesų, tai mums yra pasakyta 1 Kor 14:26, kad garbinimas, apreiškimas, mokymas, Šventosios Dvasios dovanos veikė, bet nepamirėta kokia forma tai vyko, kaip tai atrodė.

Aš padariau išvadą, kad susirinkimai buvo „Artumo vedami“ (ir motyvuojami). Jie pripažino, kad Viešpaties Artumas pasireiškė per dovanas tarp žmonių, nes Jis gyvena kiekviename iš jų.

Namų susirinkimuose dalyvauja visi. Nei vienas nėra vien pasyvus klausytojas, priešingai tokiam susirinkimui, kur kažkas vienas tarnauja savo dovana, ar pamokslauja, o kiti pasyvūs. Namų susirinkimai kiekvienam suteikia galimybę dalyvauti visame kame, kas ten vyksta -mokyme, apreiškime, Šventosios Dvasios dovanose.

Bet susirinkimai sudaryti iš individų...

Jei jus paanaluosite „gerą“ garbinimo tarnavimą tradicinėje bažnyčioje, jūs atrasite, kad daug žmonių pažįsta „bendrą“ patepimą. Jie patiria Viešpaties Artumą būtent tokiu būdu, bet palyginus mažai kas žino kaip priartėti prie Viešpaties vienam pačiam savo namuose, kai esi tik tu ir Viešpats.

Aš keliavau tarnaudamas įvairių tipų bažnyčiose ir sąžiningai galiu pasakyti, kad mažai pastorių ir garbinimo vadovų iš tiesų žino ką daryti, kai patiriamas Viešpaties Artumas. Kai kurie man pasakė, kad yra išmokyti nedaryti tylos pauzių tarnavime. Vienas lyderis man papasakojo, kad keistai jautėsi tyloje, nežinojo, ar kongregacija laukė iš jo kažko, ar jis turėjo laukti, kad jie patys pradės giedoti.

Viešpaties Artumo vedami susirinkimai gali suteikti tik mažą Dievo prisilietimą tol, kol dalyviai nežino, kaip tai patirti individualiai. Kartą po susirinkimo tradicinėje bažnyčioje viena moteris papasakojo, kaip ji stipriai jautė Viešpaties Artumą garbinimo metu. Aš taip pat jaučiau Viešpaties Artumą, ir tai buvo nuostabu, bet tai buvo nutraukta, kad kongregacija toliau galėtų judėti pagal programą. Aš mažiau apie tai, kaip nepalyginti stipriau aš visa tai jaučiau namuose savo svetainėje, bet jie tepažinojo tik bendrą patepimą. Mums reikia abiejų, supraskite mane teisingai. Tačiau niekas negali pakeisti asmeninio laiko praleisto Artume.

Susiformavo toks mąstymas, kad visi turi eiti į bažnyčią tam, kad patirtų Viešpaties Artumą. Tai yra klaida, kuri padaro kongregaciją silpna ir anemiška.

Aš galiu pasidalinti tik ta malone, kuri man duota. Reikia disciplinos. Kai tik aš pabundu, turiu galvoje, pradedu išeiti iš „sutemų zonos“ , aš pradedu melstis kalbomis ir visada paklausiu (tai gali atrodyti juokingai): „Taigi, ką tu galvoji, Tėve?“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nežinau kodėl, aš tai darau, bet taip atsitiko vieną kartą prieš daug metų, tai išėjo iš mano dvasios, ir dabar taip vyksta kiekvieną rytą. Kai tik pabundu, tiksliau dar esu 1/2 kelio į pilną prabudimą, aš noriu žinoti, ką Jis galvoja, ką aš turiu žinoti, kas vyks tą dieną. Tuomet aš mintimis prisimenu visus žmones savo „rate“, ir kai prisimenu kiekvieną vardą, aš jaučiu, ar turiu sustoti ilgiau ir melstis už jį atskirai.

Šis procesas tęsiasi visą dieną, kai tik aš turiu galimybę atsitraukti nuo to, ką darau vienoje srityje, ateiti pas Tėvą ir kalbėti Jam. Kai tik galiu, aš meldžiuosi tyliai Dvasioje – tai dabar jau įprotis! Aš meldžiuosi kalbomis, kai skaitau laikraštį, kai klausau senų dainų per radiją, ar klausau radijo programų. Aš meldžiuos ir dabar, kai spausdinu šį tekstą. Praktiškai aš nekalbu dažniau nei meldžiuos tyliai kalbomis.

Kiekvienam mūsų gyvenimo laikotarpiui Tėvas turi tikslus. Kai mūsų sūnūs buvo jauni, aš mąščiau ir savo maldose Tėvui kalbėjau daug apie dalykus susijusius su savo tėvyste. Vienas iš tų dalykų buvo: kaip mano tėtis galėjo palikti mamą ir mus 4 vaikus, arba: „Tėve neleisk man padaryti kažką siaubingo ir panašaus į tai, arba kaip tai nuostabu būti tėvu“.

Dabar aš esu 5 anūkų senelis, ir štai dar vienas sezonas maldų ir apmąstymų. Dabar mąstau apie tą naują kartą kuri pakilo prieš Tėvą, koks Jis yra amžinas ir taip toliau.

Disciplinuokite save, kad būtumėte vedami Artumo - pirmiausia jums reikia tokios širdies nuostatos, po to jums reikia tai vykdyti. Suraskite, kas jums tinka, pagal tai, kaip Jis jus sukūrė - pasivaikščiokimas gamtoje, šilta vonia, pasivažinėjimas kaime, ankstyvas rytas, arba vėlyva naktis - atraskite, kas jums geriausiai tinka ir darykite tai. Jis parodys kaip būti vedamu Jo Artumo savo gyvenime.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Viešpaties Artumo vedami. 2 dalis

John Fenn, 2009 m. liepos mėn. 4 d., www.supernaturalhousechurch.org

Paulius rašė: „Kas žino, kiek daug yra įvairių kalbų (balsų – vertimas iš anglų k.) pasaulyje, bet nė viena iš jų nėra bereikšmė“ (1 Kor 14:10). Iš tiesų įvairūs „balsai“ daug agresyviau kalba mums negu Jo Artumo balsas mūsų širdyse, nors mūsų širdis Jo trokšta labiau nei visų kitų.

Man patinka Karaliaus Jokūbo (King James) vertimas: „Dienai atvėsus, išgirdę sode vaikščiojanti Viešpaties Dievo balsą, Adomas ir jo žmona pasislėpė nuo Viešpaties Dievo veido tarp sodo medžių“ (Pr 3:8).

Aš noriu girdėti Jo balsą, „vaikščiojančiojati“ mano gyvenimo sode, kreipiantį mano dėmesį į vienus ar kitus dalykus, teisiantį mane, kalbantį man apie ateities įvykius. Bet kad jausčiau, kurioje mano gyvenimo srityje Jis vaikščioja, turiu pasilikti Jo Artume.

Šio pasaulio balsai kalba mums visiems be išimties, panašiai kaip žvejys, kuris užmeta tinklą ir traukia viską, kas ten patenka. Tiems balsams visai nesvarbu, ar klausytojui iš tiesų reikia Imodium, raminamųjų, ar vaistų nuo herpes viruso, ar bent jau jums rūpi kam atiteko Maiklo Džiaksono testamentas.

Mūsų pasaulyje Viešpats yra tik dar vienas balsas mišinyje, taigi jeigu žmogus nori išgirsti, ką Jis sako, privalo **tikrai** to norėti.

Mums reikia desperatiškai trokšti

Aš paklausiau savo draugų misionierių, kodėl jie matė tiek daug stebuklų savo tarnavimuose. Ir jie paaiškino, kad žmonės, kuriems tarnavo, būtų numirę, jei Dievas nebūtų padaręs tų stebuklų. Jie neturėjo vaistų nei gydytojo pagalbos. Taigi, kai žmonės ateidavo pas juos, jie siekdavo patirti Tėvo Artumą, kur nėra jokių nepriteklių, ligų, silpnumo ir mirties.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Daugumoje išsivysčiusių kraštų, jei Dievas neišgydo ar neatsako (arba sunkiai sekasi patirti Jo Artumą) visada yra gydytojas ar kažkas, kam gali paskambinti ar parašyti elektroninį laišką ir paprašyti, kad „gautų tau Žodį“.

Moze patirdavo Viešpaties Artumą, kaip Išėjimo 33:11 parašyta, kad Viešpats kalbėdavo su Moze veidas į veidą, kaip žmogus kalbasi su savo draugu. Jo gyvenimą lydėjo dideli stebuklai. Aš patyriau, kad dauguma stebuklų arba apreiškimų apie iššūkius, kuriuos sutinkame savo gyvenime įvyko todėl, kad pasilikdavau Jo Artume.

Tie, kurie pažįsta mane žino, kad mano mėgstamiausia Rašto eilutė yra Ps 103:7 „Jis savo kelius apreiškė Mozei, ir Izraelio vaikai matė Jo darbus“.

Atrodo, kad daugelis ieško stebuklų, bet mūsų širdies troškimas turi būti pažinti Jo kelius. Jei mes pažinsime Jo kelius, patirsime ir Jo stebuklus.

Išėjimo 23:20 Viešpats pasakė Mozei, kad Jis pasiųs angelą einantį prieš jį. Bet Mozei to neužteko, (Iš 33:12-16) jis prašo, kad pats Dievas eitų su jais: „Nes kaip man sužinoti, kad aš ir Tavo tauta atradome malonę Tavo akyse? Ar ne iš to, kad Tu eisi su mumis?“

Viešpats atsakė Mozei 17 eilutėje: „Ir šį prašymą patenkinsiu, nes radai malonę mano akyse...“

Kas būtų įvykę, jeigu Mozei pakaktų priekyje einančio angelo?

Kas man veikia

Praeitą savaitę dalinausi mintimis apie savo patirtį. Kai pabundu aš klausiu Tėvo: „Ką galvoji Tėve?“ ir meldžiuosi kalbomis, tai darydamas prisimenu žmones, už kuriuos nuolatos meldžiuosi, mūsų Tulsos namų bažnyčios ir kitus maldos poreikius. Taip pat klausiu, ar yra kas nors, už ką Jis nori, kad aš melsčiausi.

Pirmadienį aš turėjau nuostabią galimybę kalbėti grupei vaikų. Kai aš atvykau, mane sutiko draugas, kurio nebuvau matęs jau kelis metus, jis buvo to tarnavimo direktoriumi. Jo žmona buvo mano pavaduotoja, kai aš dirbau bažnyčioje, ir aš paminėjau jam, kad praeitą savaitę 3-4 dienas iš eilės Tėvas man liepė melstis už ją. Ji pasakė, kad mirė jos brolis ir tuo metu jai tikrai reikėjo maldos.

Aš nežinojau situacijos, tiesiog Tėvas man pasakė už ją melstis, kai aš meldžiausi kalbomis. Jei nebūčiau pasilikęs Jo Artume, būčiau net neprisiminęs jos, nes jau buvo praėję 10 metų nuo tada, kai kartu dirbome.

Kai žmogus nusprendžia, kad jam desperatiškai reiki būti Jo Artume, gali tikėtis, kad kažkas ir nunitiks. Panašiai tu negali priimti iš asmens, kai žiūri į jį fiziniemis akimis, bet savo prote tu jį ignoruoji, ar galvoji apie kažką kita, taip nutinka ir tavo santykiuose su Viešpačiu.

Jei tu pradedi garbinti Jį ir po to leidi savo protui klaidžioti, tu mažai arba nieko negausi.

Raktas - būti sutelkus savo protą. Daugelis skaitytojų žino Hillsong dainą „Shout to the Lord“ („Šaukis Viešpaties“). Prieš kelis metus aš naudoju ją kaip pavyzdį. Padarykime štai taip: jei jūs žinote tą giesmę (arba kitą jūsų tikrai mėgstamą giesmę) giedokite ją kalbomis kartu su CD grotuvu.

Giedokite kalbomis kartu su giesme, tuo pačiu ritmu ir melodija, tik kalbomis. Dabar tuo pačiu metu savo prote giedokite giesmę savo kalba taip, kad jūsų protas ir kalbos susijungtų.

Kai giesmė baigsis, toliau šlovinkite savo prote ir klausykite savo kalbų. Tęskite tą pačią melodiją „Šaukis Viešpaties“ ar kokią kitą giesmę jūs pasirinksite savo prote ir dvasioje, ir pasinerkite į garbinimą, klausydami koks garbinimas kyla iš jūsų dvasios. Tai bus tai ką rašė Paulius 1 Kor14:14-15: melstis ir garbinti savo protu ir dvasia.

Tai vienas būdas kaip „patekti į Dvasią“ kaip Jonas Apr 1:10 ir 4:2, kai jo akys buvo atvertos matyti Viešpaties sferą. Štai taip jūsų netrikdo fizinė sritis, nes jūs plaukiate dvasia, siela ir kūnu Dievo dalykuose.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 4
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Bet...

Jeigu jūs lavinate savo protą ir bandote nukreipti jį tikslingai, jūs pastebėsite, kad mintys laikas nuo laiko vis nuklysta - tai gerai, kad tai suvokiate, tuomet vėl susitelkite į Viešpatį ir giedokite savo dvasiniame žmoguje. Nukreipkite savo mintis į tai, ką gieda dvasia. Laikas nuo laiko vis sugrąžinkite ir sutelkite savo dėmesį į tikslą, ir darykite tai tiek, kiek reikės.

Jei sutelkti savo protą yra sunku, jūs imsite piktintis pats savimi, nes negalėsite garbinti Viešpaties daugiau nei kelias sekundes, nepradėdami mąstyti apie kasdieninius dalykus. Tai gerai, nes dabar supratote, ką reiškia garbinti tik savo lūpomis. Siekite brandos pamažu keisdami šioje srityje!

Pamenu, kai 1980 metais aš tai pradėjau daryti, mano protui susikaupti reikėdavo net 50 minučių. Mintys vis nukrypėdavo į kitus dalykus, ne į Dievą - vanduo lašantis iš krano, rytdienos darbas, vaikai mokykloje, ar yra benzino bake - ir kiekvieną kartą aš gražindavau savo mintis į garbinimą ir maldą, ir tam reikėdavo net 50 minučių. Taip, aš pasižiūrėdavau į savo laikrodį - tai buvo varginančios ir ilgai slenkančios 50 minučių! Visada nukreipdavau savo mintis, būtent anglų kalba į tai, kas vyko dvasioje.

Savaitės metu darydavau tai kiekvieną vakarą, pradėdamas 8 valandą (kai vaikai miegodavo) - išjungtas TV, niekas netrukde. Taip aš sumažinau laiką būtiną susikaupti iki 10 minučių. Kitus 5 vakarus aš galėdavau iš karto sutelkti savo protą į tai, ką giedojo dvasia - į spontanišką giesmę ar maldą kalbomis, kas išeidavo iš mano burnos - ir šiandien tai vyksta taip pat. Mano protas yra išlavintas nesiblaškyti po kasdieniškų dalykus, bet susitelkti į tai, kas išeina iš mano dvasios.

Bet tu matai, aš buvau nusiminęs, ir aš pasiryžau prasiveržti, nutildyti kitus balsus - tą pirmą savaitę mano protas man sakė, kad meldamasis aš prarandu didžius dalykus, tarytum desertą prie pietų... nes kūnas trokšta tokių dalykų, ir jam nepatinka, kai pasakai - NE. Tačiau jei jūs apsispręsite, jūsų protas galiausiai paklus.

Kai jūs patiriate Jo Artumą, jūs trokštate pasinerti tame dar giliau. Man patinka sena „Petra“ (krikščioniškos muzikos grupė) giesmė „Paimk mane į iš išorinio kiemo į Šventų Švenčiausią, prie liepsnojančio altoriaus, noriu matyti Tavo veidą, Viešpatie... toliau nei kunigai, kurie gieda tau gyrių, aš alkstu ir trokštu tavo teismo... paimk degančią anglį ir nuvalyk mano lūpas, štai aš čia esu“.

Kai tu išmoksi patekti į Jo Artumą, tu išmoksi būti vedamas Jo Artumo ir Jo balso.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com